

4. Impact of Agile Methodology Use on Project Success in Organizations - A Systematic Literature Review. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-63322-6_21.

5. Organizational culture and project management methodology: research in the financial industry. URL: <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/IJMPB-08-2020-0252/full/html>.

Нестеренко А.М.

магістр, група МЕ-23М

Заярнюк О.В.

кандидат економічних наук, доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ОРГАНІЗАЦІЇ

Здатність організації успішно конкурувати на ринку залежить від ступеня розвитку її інноваційного потенціалу. Саме оцінка цього потенціалу дозволяє виявити основні переваги організації, рівень інноваційності її продукції та технологій, що формують основу конкурентних переваг.

Поліпшення виробничо-господарських процесів визначає напрямки майбутнього розвитку організації, засновані на нових підходах до задоволення потреб ринку. Сьогодні інновації є найбільш складним, але водночас найнеобхіднішим фактором, що впливає на економічне зростання, розвиток та стабільність фінансово-господарської діяльності будь-якої організації [2, с. 183-184].

Ефективна реалізація потенціалу організації свідчить про її готовність до стабільної виробничої діяльності та прийняття інновацій. У ХХІ столітті інновації стали нормою в усіх сферах. Ми вважаємо, що саме готовність до впровадження інновацій є ключовим фактором успіху. Практика показує, що організації, які швидко впроваджували нововведення і зосередилися на інноваціях із самого початку, досягли значних результатів. Серед таких компаній – Toyota, IBM, Coca-Cola, General Electric та інші [3, с. 123-124].

Науковці стверджують, що терміни «ресурси» і «потенціал» схожі, проте їх не можна повністю ототожнювати, оскільки між ними є суттєві відмінності за своїм змістом, структурою та джерелами. Вона підкреслює, що ресурси становлять лише частину потенціалу, а точніше – це використана або задіяна його частина. Ресурсна забезпеченість інноваційного потенціалу є фундаментом для його розвитку, включаючи основні елементи, такі як матеріально-технічні, інформаційні, фінансові та людські ресурси, кожен з яких виконує різні функції [1, с. 425-427].

Для аналізу використання інновацій та діагностики реалізації інноваційного потенціалу організації доцільно розглянути основні показники, що застосовують сучасні науковці.

Прикладами таких показників можуть бути:

– коефіцієнт забезпеченості інтелектуальною власністю – показує частку прав на об'єкти промислової власності, авторські права та інші нематеріальні активи організації;

– коефіцієнт кваліфікації персоналу, зайнятого в інноваційній сфері – визначає частку працівників, які зайняті в інноваційній діяльності, від загальної чисельності персоналу організації;

– середня частка приросту продукції за рахунок інноваційних виробництв – відображає відсоток зростання продукції, що пов'язане із впровадженням інноваційних рішень в організації;

– коефіцієнт забезпеченості основними виробничими засобами в інноваційній сфері – показує, наскільки організацію забезпечено основними засобами для впровадження технологічних інновацій;

– коефіцієнт освоєння нової техніки – відображає ступінь використання нових

основних засобів в інноваційних проектах організацій;

– коефіцієнт освоєння нової продукції – показує частку нової продукції в загальному обсязі реалізації організацій;

– коефіцієнт інноваційного зростання – демонструє частку витрат організації на інноваційну діяльність від загальних витрат [2, с. 186-187].

Ось приклади українських організацій, які активно займаються інноваціями та відповідають критеріям за наведеними показниками:

«Інтерпайп» – українська промислова компанія, яка займається виробництвом сталевих труб і залізничної продукції. Вона впроваджує новітні технології на своїх виробництвах, що дозволяє значно підвищити продуктивність та якість продукції.

«Миронівський хлібопродукт» (МХП) – один із найбільших агропромислових холдингів в Україні, що активно використовує інноваційні технології у виробництві агропродукції. В компанії активно впроваджують інновації в сфері точного землеробства та біотехнологій.

«Укртатнафта» – нафтопереробна компанія, що працює над модернізацією своїх виробничих потужностей, впроваджуючи нові технології для підвищення ефективності та зменшення впливу на довкілля [3, с. 125-126].

«Київстар» – провідна телекомунікаційна компанія в Україні, яка постійно інвестує в інноваційні технології, такі як впровадження стандарту 4G і розвиток цифрових рішень для бізнесу.

«Кернел» – це один із найбільших агропромислових холдингів в Україні, що спеціалізується на виробництві та експорті сільськогосподарської продукції, зокрема соняшникової олії, зерна та продуктів переробки. «Кернел» активно інвестує в інновації, впроваджуючи новітні технології автоматизації та роботизації в своїх виробничих процесах. Компанія проводить постійне навчання для персоналу, залучаючи фахівців до впровадження агротехнологій та управління ресурсами.

Використовуючи цифрові рішення, зокрема точне землеробство, «Кернел» підвищує продуктивність, зберігаючи ресурси. Заводи та елеватори компанії оснащені сучасним обладнанням, що дозволяє обробляти великі обсяги продукції.

Ці організації не лише застосовують інноваційні технології, але й активно вкладають ресурси у розвиток інтелектуальної власності, кваліфікації персоналу та впровадження нової продукції [3, с. 124-125].

Отже, інноваційний потенціал організації - це її здатність ефективно використовувати наявні ресурси для впровадження інноваційних рішень. До цих ресурсів належать виробничі, інтелектуальні та інформаційні складові, які забезпечують реалізацію нововведень. Оцінка інноваційного потенціалу дозволяє виявити чинники, що впливають на її розвиток, та визначити резерви для підвищення ефективності організації, спрямовані на підсилення конкурентних переваг.

Література:

1. Захарченко, В. І. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. 2012. Бібліогр.: с. 423-427.

2. Олійник Ю. А. Теоретичні засади визначення сутності інноваційних процесів в Україні. *Бізнес Інформ*. 2014. № 12. С. 182-187.

3. Ратушняк О. Г. Аналіз інвестиційно-інноваційної діяльності промислових підприємств України. 2021. № 1. С. 123-126.